

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 86/17
Luxemburg, 26 iulie 2017

Hotărârile în cauzele C-490/16 A.S./Republica Slovenia și C-646/16 Khadija Jafari și Zainab Jafari

Croația este responsabilă de examinarea cererilor de protecție internațională a persoanelor care au trecut în masă frontiera sa în timpul crizei migrației din 2015-2016

De fapt, aceste persoane trebuie să fie considerate că au trecut în mod ilegal frontiera externă a Croației, în temeiul Regulamentului Dublin III

În 2016, un resortisant sirian și membrii a două familii afgane, deși nu dețineau o viză corespunzătoare, au trecut frontiera între Croația și Serbia. Autoritățile croate au organizat transportul acestor persoane până la frontiera croato-slovenă, în scopul de a le ajuta să ajungă în alte state membre, pentru a prezenta acolo o cerere de protecție internațională.

Resortisantul sirian a introdus apoi o astfel de cerere în Slovenia, în timp ce membrii familiilor afgane au făcut același lucru în Austria. Cu toate acestea, atât Slovenia, cât și Austria au considerat că, în măsura în care solicitanții au intrat ilegal în Croația, conform Regulamentului Dublin III¹, revine autorităților acestui stat membru sarcina să examineze cererile de protecție internațională ale acestor persoane.

Persoanele vizate contestă în justiție deciziile respective ale autorităților slovene și austriece arătând că intrarea lor în Croația nu poate fi considerată ilegală și că, în conformitate cu Regulamentul Dublin III, revine astfel, autorităților slovene și austriece sarcina să examineze cererile lor.

În acest context, Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Curtea Supremă a Sloveniei) și Verwaltungsgerichtshof Wien (Curtea Administrativă Supremă din Viena, Austria) solicită Curții de Justiție să stabilească dacă intrarea persoanelor vizate trebuie să fie considerată legală sau ilegală, în sensul Regulamentului Dublin III. În plus, instanța austriacă dorește, de asemenea, să afle dacă atitudinea autorităților croate echivalează cu eliberarea unei vize de către acest stat membru.

Prin intermediul hotărârilor sale pronunțate astăzi, Curtea constată, mai întâi, că, în sensul Regulamentului Dublin III, o viză este o „autorizație sau o decizie a statului membru necesară în vederea tranzitului sau a intrării” pe teritoriul acestui stat membru sau al mai multor state membre. În consecință, pe de o parte, **noțiunea de viză face trimitere la un act adoptat în mod formal de o administrație națională, iar nu la o simplă tolerare și, pe de altă parte, viza nu se confundă cu permiterea intrării pe teritoriul statului membru deoarece viza este necesară tocmai în vederea perimiterii acestei intrări.**

În aceste condiții, Curtea arată că **permiterea intrării unui resortisant al unei țări care nu face parte din UE pe teritoriul unui stat membru nu poate fi calificată ca viză, chiar dacă această permisiune se explică prin intervenirea unor împrejurări extraordinare, caracterizate de un aflus masiv de persoane strămutate în UE.**

¹ Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO 2013, L 180, p. 31).

De altfel, Curtea apreciază că **trecerea unei frontiere, cu încălcarea condițiilor impuse de reglementarea aplicabilă în statul membru în cauză trebuie în mod necesar să fie considerată „ilegală”, în temeiul Regulamentului Dublin III.**

În ceea ce privește posibilitatea statelor membre, în temeiul Codului frontierei Schengen², de a permite resortisanților țărilor care nu sunt membre UE care nu îndeplinesc condițiile de intrare să se deplaseze pe teritoriul acestora pentru motive umanitare, Curtea amintește că **o astfel de autorizație nu este valabilă decât pentru teritoriul statului membru vizat, iar nu și pentru teritoriul altor state membre.**

În plus, a admite ca intrarea unui resortisant al unei țări care nu face parte din UE, permisă de un stat membru în temeiul unor motive umanitare, prin derogare de la condițiile de intrare în principiu, impuse unui astfel de resortisant, nu ar constitui o trecere ilegală a frontierei, ar implica faptul că acest stat membru nu ar fi responsabil de examinarea cererii de protecție internațională introdusă de această persoană într-un alt stat membru. Or, **o asemenea concluzie ar fi incompatibilă cu Regulamentul Dublin III**, care atribuie statului membru aflat la originea intrării unei asemenea persoane pe teritoriul Uniunii responsabilitatea examinării cererii de protecție internațională formulate de această persoană. Astfel, **un stat membru care a decis să permită, pentru motive umanitare, intrarea pe teritoriul său a unui resortisant al unei țări care nu este membră UE, fără viză și fără să beneficieze de o scutire de viză, nu poate fi exonerat de o astfel de responsabilitate.**

În aceste împrejurări, Curtea hotărăște că **noțiunea „trecere ilegală a unei frontiere” acoperă, deopotrivă, situația în care un stat membru admite pe teritoriul său resortisanți dintr-o țară care nu este membră UE, invocând motive umanitare și derogând de la condițiile de intrare în principiu impuse resortisanților din țările care nu sunt membre UE.**

În plus, referindu-se la mecanismele stabilite de Regulamentul Dublin III, la Directiva 2001/55³ și la articolul 78 alineatul (3) TFUE, Curtea constată că împrejurarea că trecerea frontierei a avut loc cu ocazia sosirii unui număr excepțional de ridicat de resortisanți din țări care nu sunt membre UE care doresc să obțină o protecție internațională nu este determinată.

Curtea subliniază, de asemenea, că **preluarea acestor resortisanți ai unor țări care nu sunt membre UE poate fi facilitată prin utilizarea de către alte state membre, în mod unilateral sau concertat, într-un spirit de solidaritate, a „clauzei de suveranitate”, care le permite să decidă examinarea cererilor de protecție internațională care le-au fost prezentate, chiar dacă această examinare nu le incumbă, în temeiul criteriilor Regulamentului Dublin III.**

Ea amintește, în sfârșit, că **transferul unui solicitant de protecție internațională către statul membru responsabil nu trebuie să fie executat dacă, ca urmare a sosirii unui număr excepțional de ridicat de resortisanți din țări care nu sunt membre UE care doresc să obțină o protecție internațională, există un risc real ca persoana interesată să sufere tratamente inumane sau degradante în situația realizării acestui transfer.**

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

² Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (JO 2006, L 105, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 8, p. 5), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 610/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 (JO 2013, L 182, p. 1).

³ Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflus masiv de persoane strămutate, și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri (JO 2001, L 212, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 3 p. 179).

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

Textul integral al hotărârilor ([C-490/16](#) și [C-646/16](#)) se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106